

Sygn. akt VII U 1533/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: apl.radc. Małgorzata Banaszak

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 r. w Warszawie

sprawy G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 17 czerwca 2010 r. znak: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 1533/11

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 21 października 2011 r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 kwietnia 2011 r. w sprawie oznaczonej sygnaturą akt VII U 854/10 i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Apelacyjny wskazał, iż w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji nie określono, które okresy pracy i na jakich stanowiskach zostały uznane za prace w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze.

Sąd Apelacyjny uznał za konieczne ustalenie, czy odwołujący się wykonywał prace w warunkach szczególnych w okresach zatrudnienia:

- od 9 lutego 1976 r. do 31 maja 1980 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W.;
- od 11 marca 1991 r. do 28 lutego 1998 r. oraz od 1 marca 1998 r. do 1 stycznia 1999 r. w (...) S.A. w W.;
- od 18 września 1975 r. do 31 stycznia 1978 r. w (...) Ośrodku (...);
- od 1 lutego 1986 r. do 30 września 1986 r. w Gminnej Spółdzielni (...) w N.;
- od 17 marca 1987 r. do 17 lutego 1990 r. w (...) Usługowej Spółdzielni (...) w Ż.;

- od 29 listopada 1971 r. do 31 marca 1975 r. w (...) - Zakład (...);

- od 19 czerwca 1975 r. do 6 września 1975 r. w (...) Kombinacie Budowlanym - (...) w L.. Za wymagające wyjaśnienia wskazano ustalenie przyczyny nieuwzględnienia w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 listopada 2000 r. okresu od 1 marca 1997 r. do 28 lutego 1998 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie przy ponownym rozpoznaniu sprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się G. K. urodził się (...). W dniu 17 marca 2010 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z warunków szczególnych (k-1 t. III a.r). Do wniosku ubezpieczony załączył kopie świadectw pracy wystawionych przez:

1) (...) S.A. w W. potwierdzające pracę w (...) Przedsiębiorstwie (...) w warunkach szczególnych w okresie od dnia 9 lutego 1976 r. do dnia 31 maja 1980 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków, śruty na stanowisku robotnika za i wyładunkowego zbóż, przetworów zbożowych, komponentów paszowych i pasz. Stanowisko to odpowiada stanowisku maszynisty urządzeń za i wyładunkowych w Magazynie (...) w młynie przy za i wyładunku przetworów zbożowych (k- 11 t. III a.r);

(...) S.A. w W. dnia 9 lipca 2010 r. potwierdzające pracę w warunkach szczególnych w okresie od dnia 11 marca 1991 r. do dnia 28 lutego 1998 r. na stanowisku operatora wózka - przy rozładunku i wyładunku przetworów zbożowych w młynie oraz od dnia 1 marca 1998 r. do dnia 31 października 2000 r. na stanowisku pakowacz - ładowacz (k- 17 t. III a.r);

3) (...) Ośrodki (...) potwierdzające pracę w warunkach szczególnych w okresie od dnia 18 września 1975 r. do dnia 31 stycznia 1976 r. na stanowisku kierowcy ciągnika (k- 9 t. III a.r);

4) Gminną Spółdzielnię (...) w N. potwierdzające pracę w warunkach szczególnych w okresie od dnia 1 lutego 1986 r. do dnia 30 września 1986 r. przy wykonywaniu prac zbrojarskich i betonarskich (k-13 t. III a.r); skorygowane w dniu 2 czerwca 2010 r. (k- 67 t. III a.r);

5) (...) Usługową Spółdzielnię (...) Zakład Pracy (...) w Ż. potwierdzające pracę w warunkach szczególnych w okresie od dnia 17 marca 1987 r. do 17 lutego 1990 r. w charakterze kopacza w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. (k- 15 t. III a.r);

6) (...) S.A. - Zakład (...) (dawne (...)) w W. potwierdzające zatrudnienie w okresie od dnia 29 listopada 1971 r. do dnia 31 marca 1975 r. na stanowisku robotnika transportu (k- 29 t. III a.r);

7) (...) Kombinat Budowlany (...) w L. potwierdzające zatrudnienie od dnia 19 czerwca 1975 r. do dnia 6 września 1975 r. na stanowisku mechanika -konserwatora (k- 31 t. III a.r);

- oraz pismo Zakładów (...) Spółka z o.o. w T. przesyłające kserokopie kart wynagrodzeń poświadczonych za zgodność z oryginałem ze względu na brak możliwości wystawienia przez Spółkę zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, gdyż jest ona jedynie jednostką przechowującą dokumenty zlikwidowanego (...) Przedsiębiorstwa (...) w W. (k- 35 i nast. t. III a.r).

Odwołujący się złożył również legitymację ubezpieczeniową z poświadczeniami zatrudnienia w zakładach pracy, które wystawiły mu wskazane powyżej świadectwa pracy (k- 47 t. III a.r).

W dniu 17 czerwca 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał decyzję odmawiającą odwołującemu się prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie wykazał okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat zgodnie z art. 184 w związku z art. 32 Ustawy.

Według organu rentowego odwołujący się przepracował w warunkach szczególnych 1 rok 9 miesięcy i 1 dzień, po odliczeniu okresów niezdolności do pracy i zasiłków chorobowych po 14 listopada 1991 r. stanowiących 1 miesiąc i 12 dni.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył okres pracy od 18 września 1975 r. do 31 stycznia 1976 r. w (...) Ośrodku (...), okres od 1 lutego 1986 r. do 30 września 1986 r. w Gminnej Spółdzielni (...) oraz okres od 1 marca 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. w (...) Sp. z o.o.

W okresie pracy od 29 listopada 1971 r. do 31 marca 1975 r. ubezpieczony pracował w (...) - Zakład (...) na stanowisku robotnika transportu, które to stanowisko nie zostało wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia oraz wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 a.s.).

Z kolei w okresie od dnia 18 czerwca 1975 r. do 6 września 1975 r. odwołujący się pracował w (...) Kombinacie Budowlanym - (...) w L. na stanowisku mechanika - konserwatora. W legitymacji ubezpieczeniowej, nie ma adnotacji dotyczącej tego okresu zatrudnienia. Odwołujący się nie odnosi się do tego okresu zatrudnienia i nie charakteryzuje swojego zatrudnienia na stanowisku mechanika - konserwatora w Zakładzie Produkcji (...) w L.. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia oraz wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie ma wymienionego stanowiska mechanika - konserwatora nie ma też pozycji, do której można przyporządkować to stanowisko (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 a.s.).

W okresie zatrudnienia od 18 września 1975 r. do 31 stycznia 1976 r. w (...) Ośrodku (...) ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy ciągnika, potocznie określanym jako traktorzysta. Prace kierowców ciągników, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są uznawane, jako prace wykonywane w szczególnym charakterze (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 a.s.).

Także zatrudnienie odwołującego w okresie od 9 lutego 1976 r. do 31 maja 1980 r.

w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W., może być kwalifikowane, jako praca wykonywana w szczególnych warunkach. Praca wykonywana przez odwołującego w tym okresie, spełnia wymogi prac wymienionych pod pozycją 10 działu X (w rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym) prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty, wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 a.s.). W okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. G. K. pracował jako pakowacz, jeździł na wózkach (bez kabiny) oraz woził w workach wszystko, co było produkowane w młynie. Praca polegała m.in. na pakowaniu w worki kaszy manny, mąki krupczatki, płatków dietetycznych i śruty. Dwa razy w roku przeprowadzano w miejscu pracy badanie poziomu zapylenia i hałasu. Stwierdzano przekroczenie norm, w związku z czym odwołujący się otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. Odwołujący się pracował 8-10 lat w magazynie na parterze, w którym nie było windy, worki spadały z 2 i 4 piętra (zeznania świadka A. K. k. 42 a.s., zeznania świadka E. R. k. 170 a.s.).

W okresie od 17 marca 1987 r. do 17 lutego 1990 r. ubezpieczony zgodnie ze świadectwem pracy, wydanym przez (...) Przedsiębiorstwo (...) był zatrudniony na stanowisku robotnika budowlanego a ostatnio kopacza. Zgodnie z umową o pracę, jak i wpisem do legitymacji ubezpieczeniowej, odwołujący został zatrudniony na stanowisku robotnika budowlanego. Z akt osobowych wynika z kolei, że z dniem 1 kwietnia 1987 r. odwołującemu się zostały powierzone obowiązki kopacza i na tym stanowisku odwołujący się był zatrudniony do końca pracy, czyli do 17 lutego 1990 r. Praca w przedsiębiorstwie (...) polegała na przygotowaniu wykopów na głębokość 5-10 m (co robiła koparka), w których układało się rury, ułożeniu w nich szalunków i zabetonowaniu. W wykopach była woda, trzeba było mieć specjalne

buty gumowe do pasa (zeznania odwołującego się k. 27 a.s., zeznania świadka W. N. k. 51 a.s.). Wykonywanie pracy niemożliwe było w okresach zimowych. Odwołujący się nie określił przy tym w jakich miesiącach w poszczególnych latach wykonywał prace codziennie przez 8 godzin dziennie przy budowie rurociągów w głębokich wykopach. Wobec powyższego brak jest podstaw do przyjęcia, że praca była wykonywana w szczególnych warunkach. Stanowisko kopacza nie jest nadto wymienione w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Nie są w nim też uwzględnione prace o charakterze prac wykonywanych przy użyciu prostych narzędzi ręcznych (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 i 260-261 a.s.).

W Gminnej Spółdzielni (...) w N. ubezpieczony pracował w okresie od 24 kwietnia 1982 r. do 30 września 1986 r. na stanowisku pracownika fizycznego w grupie remontowo budowlanej, zaś w okresie od dnia 19 lutego 1990 r. do dnia 28 lutego 1991 r. na stanowisku robotnik fizyczny w grupie remontowej (k. 17 tom I a.r.). Pracodawca wydał odwołującemu się świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, zgodnie, z którym, odwołujący się w okresie od 24 kwietnia 1982 r. do 30 września 1986 r. i od 19 lutego 1990 r. do 28 lutego 1991 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zbrojarskie i betoniarskie. Okres od 1 lutego 1986 r. do 30 września 1986 r. w Gminnej Spółdzielni (...) został zaliczony przez organ rentowy do stażu pracy w warunkach szczególnych. Brak jest podstaw do zaliczenia innych okresów wobec nie wykazania, że praca w okresach wskazanych w świadectwie pracy faktycznie była wykonywana w warunkach szczególnych stale i pełnym wymiarze czasu pracy (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 a.s.).

Od dnia 11 marca 1991 r. do 28 lutego 1998 r. oraz od 1 marca 1998 r., do 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony pracował w (...) S.A. w W., w okresie od 11 marca 1991 r. do 28 lutego 1997 r. Ubezpieczony był zatrudniony, jako operator wózka przy przetworach zbożowych, zaś w okresie od 1 marca 1998 r. do 31 października 2000 r., jako ładowacz – pakowacz, które to okresy w pkt 8 świadectwa pracy zostały uznane za okresy pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, z kolei ze świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, odwołujący się od 11 marca 1991 r. do 28 lutego 1997 r. na stanowisku operatora wózka, wykonywał prace przy rozładunku i wyładunku przetworów zbożowych w młynie oraz od 1 marca 1998 r. do 31 października 2000 r. na stanowisku pakowacz – ładowacz. Zatrudnienie odwołującego się w okresach: od 11 marca 1991 r. do 28 lutego 1997 r. oraz od 1 marca 1998 r. do 1 stycznia 1999 r. spełnia wymogi wykazu A działu X, pozycji 10 prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (opinia biegłego ds. bhp k. 183-195, opinia uzupełniająca biegłego ds. bhp k. 216-222 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych, opinii biegłego, a także na podstawie zeznań świadków i dowodu z przesłuchania G. K. w charakterze strony w zakresie w jakim Sąd uznał je za wiarygodne.

Wymienione dowody z dokumentów są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one kwestionowane przez strony w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z treści tych dokumentów okoliczności należało uznać za bezsporne i mające walor dowodowy.

Sąd Okręgowy dokonując ustaleń uznał zeznania wszystkich przesłuchanych świadków za wiarygodne. Sąd odmówił jednak wiarygodności zeznaniom G. K. w zakresie w jakim wskazał on, że w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) pracował on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Zeznania odwołującego się w tym zakresie zostały podważone przez opinie biegłego ds. bhp, który wskazał, iż z uwagi na wykorzystywaną w tym okresie technikę stosowania i obróbki betonu praca nie była możliwa w niskich temperaturach, czyli w okresie zimowym. Nadto nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że odwołujący się wykonywał szalunki do wylewania betonu, ponieważ prace takie są podstawowymi pracami ciesielskimi wykonywanymi przez wykwalifikowanych cieśli mających co najmniej zawodowe wykształcenie, zaś odwołujący się nie udokumentował przygotowania do wykonywania prac ciesielskich.

Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy celem ustalenia, czy ubezpieczony w sposób stały i ciągły w spornym okresie wykonywał pracę w warunkach szczególnych. W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłego są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż zostały wydane w oparciu o obiektywne obserwacje, wieloletnie doświadczenie zawodowe i posiadaną przez biegłego wiedzę. Jednocześnie na podkreślenie zasługuje fakt, iż opinia są wyczerpujące i sporządzone w sposób jasny i logiczny. Zdaniem Sądu Okręgowego opinia nie pozostawiają wątpliwości co do dokładnego określenia warunków pracy ubezpieczonego. Dlatego też Sąd Okręgowy uznał dokonane przez biegłego ustalenia za własne.

Szczególnego podkreślenia wymaga, iż odwołujący się i organ rentowy zakwestionowali prawidłowość opinii biegłego. Jednakże wszelkie wątpliwości i zastrzeżenia jakie zgłosili zostały szczegółowo omówione w opiniach uzupełniających, które nie pozostawiają wątpliwości co do charakteru pracy ubezpieczonego i szczegółowo odnoszą się do zgłoszonych zastrzeżeń.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie G. K. od decyzji organu rentowego z dnia 17 czerwca 2010 r. znak (...) nie zasługuje na uwzględnienie.

Za słuszną należy uznać tezę wyrażoną w orzecznictwie, według której „postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ma więc ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy...” (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2004 r., II UK 395/03).

W aspekcie powyższego, Sąd Okręgowy stwierdza, że naczelną kwestią sporną w niniejszym postępowaniu jest rozstrzygnięcie czy organ rentowy wydając decyzję z dnia 17 czerwca 2010 r. prawidłowo stwierdził, iż G. K. z uwagi na brak wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze nie spełnia wymagań do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego. Bezsporne przy tym jest, że organ rentowy uznał za udowodniony staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 1 roku 9 miesięcy i 1 dnia, zaliczając do niego okres pracy od 18 września 1975 r. do 31 stycznia 1976 r. w (...) Ośrodku (...), okres od 1 lutego 1986 r. do 30 września 1986 r. w Gminnej Spółdzielni (...) oraz okres od 1 marca 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. w (...) Sp. z o.o. Powyższa okoliczność jako bezsporna nie była zatem przedmiotem niniejszego postępowania.

Zgodnie z treścią art. 184 ust 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (to jest 01.01.1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (to jest co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn)

Zgodnie z ustępem 2 cytowanego przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Przepisami dotychczasowymi, o których mowa we wskazanych przepisach, są przepisy art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 tegoż rozporządzenia, pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzny i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Takie okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Świadectwo takie powinno wskazywać wymiar czasu pracy, rodzaj prac, wykaz, dział i pozycje załącznika do rozporządzenia.

W myśl stanowiska wyrażonego w orzecznictwie, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, warunki nabycia prawa do wcześniejszej emerytury muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do tego świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (wyrok SN z dnia 7 lutego 2006 r., I UK 154/05). Natomiast wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze powinno być stwierdzone przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze lub w świadectwie pracy (wyrok SN z dnia 15 grudnia 1997 roku, II UKN 417/97 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 roku, II UKN 598/00). W myśl § 21 ust. 4 Rozporządzenia w sprawie postępowania, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, iż wnioskodawca wykonywał prace w ciężkich warunkach, jednak w oparciu o słuszną argumentację biegłego do spraw z zakresu BHP Sąd uznał, że tylko praca w okresach:

- od 18 września 1975 r. do 31 stycznia 1976 r. w (...) Ośrodku (...), może być kwalifikowana, jako praca wykonywana w szczególnych warunkach, albowiem spełnia wymogi prac wskazanych w pozycji 3 działu VIII wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych,

- od 9 lutego 1976 r. do 31 maja 1980 r. od 11 marca 1991 r. do 28 lutego 1997 r. oraz od 1 marca 1998 r. do 1 stycznia 1999 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. jako spełniająca wymogi prac wymienionych w pozycji 10 działu X (w rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym) prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty, wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

- od 1 kwietnia 1987 r. do 17 lutego 1990 r. na stanowisku kopacza, może być kwalifikowana, do prac wymienionych w wykazie A dziale V, w pozycji 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze -roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach. Pozostałych okresów zatrudnienia nie można jednak zaliczyć do kategorii zatrudnienia uprawniającej do niższego wieku emerytalnego. Tym samym można zaliczyć do okresu pracy w warunkach szczególnych tylko 14 lat 7 miesięcy i 14 dni przy uwzględnieniu okresów niewykonywania pracy zgodnie z art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wskazać przy tym należy, że uprawnienia wnioskodawcy Sąd Okręgowy badał mając na uwadze spełnienie przez niego obowiązujących w danym przedziale czasowym wykazów prac uprawniających do niższego wieku emerytalnego to jest rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczenia pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 39, poz. 176 ze zm.) obowiązującego w okresie zatrudnienia do 31 grudnia 1979 r., rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 13, poz. 86 ze zm.) w przypadku zatrudnienia od 1 stycznia 1980 r. do 31 grudnia 1982 r. oraz rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) za pracę od 1 stycznia 1983 r.

Pozostałe wykazane w postępowaniu dowodowym czynności jakie wykonywał wnioskodawca jak również zajmowane przez niego stanowiska pracy nie pozwalają i nie dają podstawy do stwierdzenia, że wykonywał on w sposób stały i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności zawodowe składające się w całość jego pracy uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Brak było zatem podstaw prawnych i formalnych do uznania, że ubezpieczony wykonywał jeszcze inne prace w warunkach szczególnych.

Wskazać także należy, że przesłanką do uznania, że praca była wykonywana w warunkach szczególnych nie jest otrzymywanie dodatków za pracę w warunkach szkodliwych.

W związku z powyższym G. K. nie wypełnia niezbędnych przesłanek warunkujących przyznanie mu prawa do spornego świadczenia, albowiem nie udowodnił on wykonywania pracy w warunkach szczególnych przez okres co najmniej 15 lat, a jedynie 14 lat 7 miesięcy i 14 dni. Z uwagi na przedstawione okoliczności decyzję organu rentowego Sąd uznał za prawidłową.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)